

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 16 maj 1941 kl. 4 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av väckta motioner om upphävande av de vid 1936 års riksdag beslutade skärpningarna av utskyldsstrecket såsom valbarhets- och behörighetsvillkor till vissa kommunala förtroendeuppdrag.

Uti de likalydande, till konstitutionsutskottet hänvisade motionerna nr 71 i första kammaren av herr *Wagnsson m. fl.* och nr 108 i andra kammaren av herr *Edberg m. fl.* hemställes, »att riksdagen måtte besluta att de vid 1936 års riksdag införda bestämmelserna i lagarna om kommunalstyrelse på landet och i stad, lagarna om församlingsstyrelse i Stockholm, lagen om skolstyrelse i vissa kommuner och lagen om landsting, att valbarhet och behörighet till vissa kommunala förtroendeuppdrag ej tillkommer den som häftar för honom påförda utskylder till kommunen, vilka förfallit till betalning under något av de tre sistförflutna kalenderåren, måtte utgå».

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionerna.

Efter 1918 års reform med avseende å den kommunala rösträtten har som villkor för sådan rösträtt gällt, att påförda skatter till kommunen skola vara betalda för åtminstone ett av de tre sistförflutna åren. För de kommunala förtroendeuppdrag, om vilka bestämmelser givas i kommunallagarna, gällde enligt 1918 års lagstiftning som valbarhetsvillkor rösträtt i kommunala angelägenheter. Med avseende å utskyldsstrecket tolkades detta så, att den som på grund av underlåten skattebetalning förlorade sin rösträtt därmed även förlorade behörighet att vidare innehava honom tidigare givna uppdrag av ifrågavarande slag.

Åren 1935 och 1936 genomfördes på riksdagens initiativ en skärpning av villkoren för behörighet till de berörda kommunala förtroendeuppdragen, då det bestämdes, att dylika uppdrag icke kunde innehavas av den som häftade för honom påförda utskylder till den borgerliga kommunen, vilka förfallit till betalning under något av de tre sistförflutna kalenderåren. De kommunala uppdrag det här gäller äro uppdrag såsom ordförande och vice ordförande i kommunalstämma och kyrkostämma, såsom kommunal-, stads- och kyrkofullmäktig, såsom medlem av kommunalnämnd, drätselkammare, kyrko- och skolråd, folkskole-, fortsättningsskole- och biblioteksstyrelse samt folkskoledirektionen i Stockholm ävensom såsom landstingsman och medlem av landstings förvaltningsutskott. För behörighet till sistnämnda båda uppdrag stadgades jämväl att hava erlagt påförd landstingskatt för de tre sistförflutna åren. Den nya lagstiftningen skulle äga tillämpning med avse-

ende å val för tid, som helt infölle efter den 31 december 1936, men ej för-
anleda rubbning i beståendet av val, som eljest företagits före samma dag.

I anledning av motionsvis väckta förslag vid 1937 års riksdag, hemställde
konstitutionsutskottet (utlåtande nr 14), att riksdagen måtte begära skynd-
sam utredning och förslag angående upphävande av de åren 1935 och 1936
beslutade skärpningarna av utskyldsstreet som valbarhets- och behörig-
hetsvillkor till kommunala förtroendeuppdrag. Till stöd härför anförde ut-
skottet, att fordran på fullgjord skattebetalning faktiskt upprätthållits inom
kommunerna redan före den beslutade skärpta lagstiftningen i ämnet. I de
sällsynta fall, då undantag härifrån kunde hava förekommit, ansåg utskottet
dessa hava varit motiverade av tungt vägande skäl, såsom sjukdom, oförväl-
lad arbetslöshet eller annan likande orsak; och att i sådana fall förklara en
kommunal uppdragshavare obehörig att innehava sitt förtroendeuppdrag
fann utskottet icke motiverat. Utskottet ansåg därför lagstiftningen böra
ändras, innan den ännu hunnit bliva till men för det kommunala livet. I
en reservation av åtskilliga utskottsledamöter yrkades däremot avslag å de
i ämnet väckta motionerna under hänvisning bl. a. till att de, åt vilka över-
lämnades att disponera över kommunens och skattebetalarnas medel och att
förvalta kommunens egendom, måste för egen del både vilja och kunna full-
göra sina åligganden mot kommunen; dessutom anmärktes det, att den nya
lagstiftningen faktiskt ännu icke trätt i tillämpning. En reservant förordade
utredning huruvida ifrågavarande behörighetsvillkor kunde mildras för att
möjliggöra, att den, som på grund av sjukdom eller arbetslöshet icke kunnat
erlägga kommunalskatt, måtte bibehållas vid valbarhet. Utskottets hemstäl-
lan bifölls av andra kammaren, medan första kammaren biföll den först
nämnda reservationen. Frågan hade alltså i följd av kamrarnas skiljaktiga
beslut förfallit.

I ett svar i andra kammaren den 3 maj 1939 å en interpellation, huruvida
regeringen hade för avsikt att underställa riksdagen förslag till upphävande
av de åren 1935 och 1936 införda skärpta valbarhets- och behörighetsreglerna
för kommunala förtroendeuppdrag, meddelade statsrådet och chefen för
justitiedepartementet, att det syntes honom finnas anledning undersöka denna
nya lagstiftnings verkningar. Det borde enligt hans mening vara möjligt att
genom infordrande av yttranden från myndigheter och partiorganisationer
erhålla en konkret och tillförlitlig bild av den omfattning, i vilken personer
verkligen nödgats avstå från att deltaga i förtroendeställning i det kommu-
nala livet på grund av ifrågavarande behörighetsvillkor, och i vad mån den
bristande skattebetalningen berott på omständigheter som kunde ursäktas den-
samma. Resultatet av en sådan undersökning ansåg statsrådet vara ägnat att
belysa den praktiska betydelsen av den lagstiftningsfråga som framförts av
interpellanten. Statsrådet upplyste vidare, att chefen för socialdepartemen-
tet meddelat honom, att han hade för avsikt att låta verkställa en dylik ut-
redning.

Vid 1940 års lagtima riksdag väcktes förslag, att riksdagen i skrivelse till
Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag om upphävande av de

skärpta valbarhets- och behörighetsreglerna till kommunala förtroendebefattningar, som beslötos åren 1935 och 1936. Konstitutionsutskottet (utlåtande nr 8) avstyrkte förslaget under hänvisning till den förut omnämnda, utlovade utredningen i ämnet, vilken visserligen icke påbörjats men av utskottet förutsattes komma att företagas så snart förhållandena sådant medgäve. Kamrarna fattade beslut i enlighet med utskottets hemställan. —

För att mildra de ofta betydande olägenheter, som värnpliktiga, vilka inkallas till tjänstgöring vid förstärkt försvarsberedskap eller mobilisering, få vidkännas på grund av avbrottet i sin vanliga verksamhet, antogs vid 1939—40 års urtima riksdag en lag om upphävande i vissa fall av verkan av uraktlåtenhet att erlægga utskylder till kommun eller annan menighet med avseende å rösträtt och behörighet. Enligt denna lag skall vid tillämpning av i lag givna stadganden angående villkor för utövande av rösträtt och behörighet att innehava uppdrag, person, som inkallats till tjänstgöring vid förstärkt försvarsberedskap eller mobilisering, icke anses häfta för oguldna utskylder, vilka förfallit till betalning under tiden för sådan tjänstgöring eller inom två månader från tjänstgöringens slut och med vilkas indrivning anstånd åtnjutits enligt särskilda, av konungen utfärdade bestämmelser.

Utskottet. Till stöd för de åren 1935 och 1936 införda skärpta bestämmelserna med avseende å det kommunala utskyldsstreet såsom valbarhets- och behörighetsvillkor har framhållits, att det är en rimlig fordran, att de som erhålla kommunala förtroendeuppdrag och åt vilka sålunda överlåtes att disponera över kommunens och skattebetalarnas medel ävensom, beträffande kommunalnämndens och drätselkammarens ledamöter, att förvalta kommunens egendom, uppbära dess inkomster och i övrigt handhava dess drätsel, hava det samhällsintresse och det ekonomiska oberoende, att de för egen del både vilja och kunna fullgöra de skyldigheter till kommunen, de ålägga och utkräva av andra. Häremot har emellertid anmärkts, att denna fordran faktiskt upprätthållits inom kommunerna redan före den beslutade skärpningen av lagbestämmelserna, att i de sällsynta fall, då undantag härifrån förekommit, dessa varit grundade på tungt vägande skäl såsom arbetslöshet eller sjukdom hos vederbörande eller på annan jämförlig orsak samt att det i sådana fall icke kan vara motiverat, att förklara en kommunal uppdragshavare obehörig att fortfarande innehava sin förtroendesyssla. Genom 1940 års lag om upphävande i vissa fall av verkan av uraktlåtenhet att erlægga utskylder till kommunen eller annan menighet med avseende å rösträtt och behörighet, hava statsmakterna för ett speciellt fall, nämligen beträffande värnpliktiga som inkallats till tjänstgöring vid förstärkt försvarsberedskap eller mobilisering, redan anslutit sig till denna senare åsikt. Enligt utskottets mening bör man emellertid icke stanna härvid utan söka mildra det åren 1935 och 1936 skärpta kommunala utskyldsstreet såsom valbarhetsvillkor därhän, att obehörighet till kommunala förtroendeuppdrag icke inträder därför, att vederbörande oförvållat, i följd av arbetslöshet eller sjukdom eller av annan jämförlig orsak, kommit att häfta för utskylder

till kommunen för något av de tre sista kalenderåren. Anledningen till att icke redan de nämnda år beslutade bestämmelserna erhöles en sådan mjukare utformning torde vara att finna i de tekniska svårigheter, som ansetts vara förenade med utformningen av sådana regler. Det av särskilda kommitterade inom justitiedepartementet år 1918 avgivna betänkandet med förslag till revision av fattigvårds- och utskyldsstrecken har ådagalagt dessa svårigheter beträffande utskyldsstreckets såsom rösträttsvillkor. Men svårigheterna måste vara väsentligen mindre, då frågan endast avser utskyldsstreckets såsom valbarhetsvillkor. I senare fallet angår den endast ett i förhållande till de röstberättigade ringa antal personer, för vilka behörighetsfrågan icke behöver lösas redan genom röstlängden utan först vid en senare tidpunkt och då bör kunna anförtros åt något för ett opartiskt bedömande av detta grannliga spörsmål särskilt kvalificerat organ. Utskottet tillstyrker alltså en utredning av frågan om ett mildrande på angivet sätt av det åren 1935 och 1936 beslutade skärpta utskyldsstreckets såsom behörighetsvillkor. Med hänsyn till de ovissa ekonomiska framtidsutsikterna och till deras tänkbara återverkningar på det kommunala livet synes utredningen böra företagas med skyndsamhet.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om skyndsamt utredning av frågan om sådan mildring av de åren 1935 och 1936 beslutade skärpta valbarhets- och behörighetsvillkoren för vissa kommunala förtroendeuppdrag, att den, som oförvållat, i följd av arbetslöshet eller sjukdom eller av annan jämförlig orsak, kommit att häfta för kommunalutskylder för något av de senaste tre åren, icke därigenom diskvalificeras för sådana uppdrag, samt om framläggande för riksdagen av det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 15 maj 1941.

På konstitutionsutskottets vägnar:

HARALD HALLÉN.

Närvarande: Herrar Hallén, Andersson i Ovanmyra, Oscar Gottfrid Karlsson, Holmström, Per Andersson, Thulin*, Herlitz, John Björck, John Gustavson, Karl August Johanson, Hårdin, Sven Hansson, Andersson i Igelboda, Nordström, Moseson*, Nilsson i Göteborg, Fält*, Nolin, Hoppe och Kyling*.

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservationer:

1) av herrar *Oscar Gottfrid Karlsson, Karl August Johanson, Sven Hansson, Andersson* i Igelboda, *Nordström, Nilsson* i Göteborg, *Fält och Hoppe*, som anförde:

»Vid 1937 års riksdag hemställde konstitutionsutskottet, i anledning av där- om väckta motioner, att riksdagen måtte begära skyndsamt utredning och förslag angående upphävande av de åren 1935 och 1936 beslutade skärpningarna av utskyldsstrecket som valbarhets- och behörighetsvillkor till kommunala förtroendeuppdrag.

I en till utskottets utlåtande fogad reservation yrkades avslag å de i ämnet väckta motionerna.

Utskottets hemställan bifölls av andra kammaren, medan första kammaren biföll reservationen.

Frågan hade alltså i följd av kamrarnas skiljaktiga beslut förfallit.

I de i år väckta motionerna har framhållits att nu rådande kris i ett flertal fall medfört att kommunala förtroendemän utan eget förvållande kommit i den ställningen att de nödgats lämna innehavda kommunala förtroendeuppdrag.

Utskottets majoritet har i sitt yttrande över motionerna framhållit, att det borde göras en utredning om och på vad sätt man kunde åstadkomma en sådan mildring av bestämmelserna att den som oförvållat, i följd av arbetslöshet eller sjukdom eller av annan jämförlig orsak, kommit att häfta för kommunalutskylder för något av de tre senaste åren, icke därigenom diskvalificeras för sådana uppdrag, samt om framläggande för riksdagen av det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Då det enligt vårt förmenande inte är möjligt att på ett objektivt sätt skilja de »självförvållade» från de »oförvållade» och då det under normala förhållanden torde vara ytterligt sällsynt att skatteskolkare är innehavare av kommunala förtroendeuppdrag, är det inte riktigt att bibehålla en bestämmelse som i en svår och pressande tid har visat sig vara till skada i åtskilliga fall.

Vi ha därför ansett att utskottet bort tillstyrka de av motionärerna föreslagna ändringarna i kommunallagarna.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen i anledning av förevarande motioner för sin del ville antaga följande

a) **Förslag**

till

Lag

angående ändrad lydelse av 15 § lagen den 6 juni 1930 (nr 251 om kommunalstyrelse på landet.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

15 §.

Kommunalstämman utser — — — i länskungörelserna.

Ordförande eller vice ordförande kan ej den vara, som:

- a) är omyndig;
- b) är i konkurstillstånd;
- c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;

d) häftar för honom påförda utskylder till kommunen, vilka förfallit till betalning under något av de tre sistförflutna kalenderåren;

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller

f) är förklarad ovärdig att införa rätta föra andras talan.¹

Ej må — — — — — vice ordförande.

Ordförande eller vice ordförande kan ej den vara, som:

- a) är omyndig;
- b) är i konkurstillstånd;
- c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller

f) är förklarad ovärdig att införa rätta föra andras talan.¹

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1941.

¹ Punkterna e) och f) upphörde att gälla den 15 maj 1937 genom kungl. kungörelsen den 13 maj s. å.

b) F ö r s l a g

till

L a g

angående ändrad lydelse av 13 § lagen den 6 juni 1930 (nr 252) om kommunalstyrelse i stad.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

13 §.

Stadsfullmäktige väljas — — — — — års ålder.

Stadsfullmäktig kan ej den vara,
som:

Stadsfullmäktig kan ej den vara,
som:

- a) är omyndig;
- b) är i konkurstillstånd;
- c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;

- a) är omyndig;
- b) är i konkurstillstånd;
- c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;

d) häftar för honom påförda utskylder till staden, vilka förfallit till betalning under något av de tre sistförlutna kalenderåren;

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller

f) är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.]¹

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller

f) är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.]¹

Följande personer — — — befattning redovisningsskyldig.

Ej må — — — — — såsom stadsfullmäktig.

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1941.

¹ Punkterna e) och f) upphörde att gälla den 15 maj 1937 genom kungl. kungörelsen den 13 maj s. å.

c) **F ö r s l a g**

till

L a g

angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 15 juni 1935 (nr 337) om kommunalstyrelse i Stockholm.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

11 §.

Stadsfullmäktige väljas — — — — — års ålder.

Stadsfullmäktig kan ej den vara, Stadsfullmäktig kan ej den vara,
som: som:

a) är omyndig;	a) är omyndig;
b) är i konkurstillstånd;	b) är i konkurstillstånd;
c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;	c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;
d) häftar för honom påförda utskylder till staden, vilka förfallit till betalning under något av de tre sistförflutna kalenderåren;	

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd; eller	[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd; eller
--	--

f) är förklarad ovärdig att införa rätta föra andras talan.] ¹	f) är förklarad ovärdig att införa rätta föra andras talan.] ¹
---	---

Följande personer — — — befattning redovisningskyldig.

Ej må — — — — — såsom stadsfullmäktig.

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1941.

¹ Punkterna e) och f) upphörde att gälla den 15 maj 1937 genom kungl. kungörelsen den 13 maj s. å.

d) **F ö r s l a g**

till

L a g

angående ändrad lydelse av 12 § lagen den 6 juni 1930 (nr 259) om församlingsstyrelse.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

12 §.

I församling — — — — — till domkapitlet.

Ordförande eller vice ordförande Ordförande eller vice ordförande
kan ej den vara, som: kan ej den vara, som:

a) är omyndig;	a) är omyndig;
b) är i konkurstillstånd;	b) är i konkurstillstånd;
c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;	c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;

d) häftar för honom påförda utskylder till kommunen, vilka förfallit till betalning under något av de tre sistförflutna kalenderåren;

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller	[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller
f) är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.] ¹	f) är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.] ¹

Ej må — — — — — vice ordförande.

I församling — — — — — i kyrkostämman.

Vid gemensam — — — — — föra ordet.

Denna lag skall träda i kraft den
1 juli 1941.

¹ Punkterna e) och f) upphörde att gälla den 15 maj 1937 genom kungl. kungörelsen den 13 maj s. å.

e) **F ö r s l a g**

till

L a g

angående ändrad lydelse av 8 § lagen den 6 juni 1940 (nr 260) om församlingsstyrelse i Stockholm.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

8 §.

Kyrkofullmäktige väljas — — — — — års ålder.

Kyrkofullmäktig kan ej den vara,
som:

- a) är omyndig;
- b) är i konkurstillstånd;
- c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;

d) häftar för honom påförda utskylder till staden, vilka förfallit till betalning under något av de tre sistförflutna kalenderåren;

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller f) är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.]¹

Följande personer — — — — — avlönade betjante.

Ej må — — — — — såsom kyrkofullmäktig.

Kyrkofullmäktig kan ej den vara,
som:

- a) är omyndig;
- b) är i konkurstillstånd;
- c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller f) är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.]¹

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1941.

¹ Punkterna e) och f) upphörde att gälla den 15 maj 1937 genom kungl. kungörelsen den 13 maj s. å.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 8 § lagen den 6 juni 1930 (nr 262) om skolstyrelse i vissa kommuner.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

8 §.

Till ledamot — — — — — befordra skolväsendet.

Ledamot i folkskolestyrelsen kan ej den vara, som:

Ledamot i folkskolestyrelsen kan ej den vara, som:

- a) är omyndig;
- b) är i konkurstillstånd;
- c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;

- a) är omyndig;
- b) är i konkurstillstånd;
- c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning.

d) häftar för honom påförda utskulder till kommunen, vilka förfallit till betalning under något av de tre sistförflutna kalenderåren;

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller

[e] på grund av honom ådömd straffpåföljd icke må utöva allmän befattning eller genom utslag, som ännu icke vunnit laga kraft, är dömd till påföljd, som nu är sagd, eller är ställd under framtiden för brott, vilket kan medföra sådan påföljd; eller

f) är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.]¹

f) är förklarad ovärdig att inför rätta föra andras talan.]¹

Vad om — — — — — om suppleant.

Vid val — — — — — inom styrelsen.

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1941.

¹ Punkterna e) och f) upphörde att gälla den 15 maj 1937 genom kungl. kungörelsen den 13 maj s. å.

g) **Förslag**

till

Lag

angående ändrad lydelse av 6 § lagen den 20 juni 1924 (nr 349) om landsting.

(Nuvarande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

6 §.

Landstingsmän och — — — — — års ålder.

Landstingsman eller suppleant för landstingsman kan ej den vara, som: Landstingsman eller suppleant för landstingsman kan ej den vara, som:

a) är omyndig;	a) är omyndig;
b) är i konkurstillstånd;	b) är i konkurstillstånd;
c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning;	c) är av allmänna fattigvården omhändertagen för varaktig försörjning.
d) häftar för honom påförda utskylder till landstinget eller kommun inom landstingsområdet, vilka förfallit till betalning under något av de tre sistförflutna kalenderåren.	

Landshövding, landssekreterare — — — — vara landstingsmän.

Ej må — — — — — såsom landstingsman.

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1941.

2) av herrar *Holmström, Herlitz, Nolin* och *Kyling*, som anförde:

»Det har uppgivits att den lagstiftning, som genomfördes 1939, icke i skälig omfattning förebyggt, att personer, som inkallats till tjänstgöring vid förstärkt försvarsberedskap eller mobilisering, på grund av härigenom uppkomna svårigheter vid erläggandet av utskylder måst frånträda av dem innehavda kommunala förtroendeuppdrag. Om så är fallet och om det finnes anledning att befara, att detsamma kommer att inträffa i fortsättningen, bör enligt vår mening en uppmjukning av 1939 års lagstiftning företagas.

Vad åter angår frågan om upphävande av gällande hinder för valbarhet för dem, som av annan anledning än sådan militär tjänstgöring som nu sagts underlåtit att erlägga utskylder, hava enligt vår mening inga skäl anförts, som kunna föranleda frångående av den ståndpunkt riksdagen i denna fråga intog 1935 och 1936.

Vi tillåta oss sålunda hemställa,

att riksdagen med avslag i övrigt på motionerna I: 71 och II: 108 ville i anledning av nämnda motioner i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t med beaktande av vad ovan anförts ville föranstalta om utredning angående revision av 1939 års lag om upphävande i vissa fall av verkan av uraktlåtenhet att erlægga utskylder till kommun eller annan menighet med avseende å rösträtt och behörighet, i vad denna lag avser behörighet till kommunala förtroendeuppdrag, samt för riksdagen framlägga de förslag, till vilka utredningen kan föranleda.»
